

నీతివద్యరత్నావళి!

ఇది

వలివేటి శ్రీమన్నారాయణమూర్తిచే

శ్రీభాగవతాద్యుద్గ్రంథములనుండి నొక చోచేర్పబడి

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడియె.

(వెల. రూ. 0—4—0)

ఓం.

శ్రీమత్పరజేవతామైనమః.

గోనీతిపద్యరత్నావళి

(మొదటి భాగము)

మ॥ కలలోనందను మున్నెఱుంగని మహా కష్టాత్ముడైనట్టిను
 ర్మలుఁదాపత్సమయంబునక నిజపదాబ్జాతంబులుల్లంబులోఁ
 దలఁపన్నంతనమెచ్చి యార్తిహరుడై తన్నైననిచ్చును ని
 శ్చలభక్తి భజించువారికిడఁడేసంపద్విశేషోష్ణతుల్ ! ॥

సీ॥ ఇందీవరశ్యాము వందితసుత్రాముఁ

గరుకాలవాలు భాసురకపోలుఁ

గాన్తుభాలంకారుఁ గామితమందారు

సుమచిరలానిఘ్య సురశరఃఖ్య

సార్యక్షునిభమధ్యునకలలోకారాధ్య

ఘనచక్రహస్త జగత్ప్రకృస్త

భగతులాధిపయానుఁగ శేయపరిధానుఁ

బన్నగళయను నబ్జాతనయను

తే॥ మకరకుండల సదృశము మంజుభాషు
నిరుపమాకారు మృగసాగరవిహారు
భూరీగుణసాంద్రు యమకులాభోజచంద్రు
విష్ణురోచిషు జిష్ణుసహిష్ణుఁ గృష్ణు॥

2

సీ॥ కమలాక్షునర్పించు కరములు కనిమలు
శ్రీనాథువర్ణించు జిహ్వాజిహ్వా
నురరక్షకునిఁ జూచు చూడులు చూడులు
శేషశాయికి మ్రొక్కు శిరము శిరము
విష్ణునాకర్ణించు వీనులు వీనులు
మధువైరిఁ దవలిన మనము మనము
భగవంతువలగొను పదములు పదములు
పురుషోత్తమునిమీఁది బుద్ధి బుద్ధి

తే॥ దేవదేవునిఁ జింతించు దినము దినము
చక్రహస్తునిఁ బ్రకటించు చకువు చకువు
కుంభినిధవుఁ జెప్పెడి గురుఁడు గురుఁడు
తండ్రి హరిఁజేరు మనియెడి తండ్రి తండ్రి॥

3

సీ॥ కంజాక్షునకుఁ గానికాయంబు కాయమే
పననగుంభిత చర్మభస్మిగాక
వైకుంఠుఁ బొగడని వక్త్రంబు వక్త్రమే
ధమధమధ్వనితోడి ఘోషగాక
హరిపూజనములేని హస్తంబు హస్తమే
తరుశాఖనిర్మిత దర్శిగాక

కమలేశుఁ జూడని కన్నులు కన్నులే
తనుకుడ్యజాల రంధ్రములుగాక
అ॥ చక్రిచిత్రలేపి జన్మంబు జన్మమే
తరళసలిల బుద్బుదంబుగాక
విష్ణుభక్తిలేని విబుధుండు విబుధుఁడే
పాదయుగముతోడి పశువుగాక॥

4

సీ॥ మంచారమకరందమాధుర్యమునఁ దేలు
మధుపంబువోపునే మదనములకు
నిర్మలమందాకినీ నీచికలఁదూఁగు
రాయుగచసనునె తరంగిణులకు
లలితరసాలపల్లన ఖాదియైచొక్కు
కోయిలసేరునే కుటజములకుఁ
బూజ్ఞుండు చంద్రికా స్ఫురితచకోరకం
బరుగునే సాంద్ర నీహారములకు

తే॥ సంబుజోదర దివ్యపాదారవింద
నితనామృతపాన విశేషమత్త
చిత్త మేనీతి సితరంబుఁ జేర నేర్పు,
వినుతగుణశీల మాటలు వేయనేల॥

5

కం॥ ఇందుఁ గలఁడందఁడఁ లేడని
సందేహమునలదు చక్రిస్వోపగతుం
డెందెందు వెదకి చూచిన,
నందందే కలఁడు దానవాగ్రణి వింటే॥

6

ఉ॥ ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వనిలోపలనొండు లీనమై
 యెవ్వనియందుడిందుఁ బరమేశ్వరుఁడెవ్వఁడు మూలకారణం
 బెవ్వఁడనాదిమధ్యలయుఁడెవ్వఁడు సర్వముఁదానయైనవాఁ
 డెవ్వఁడు వాని నాత్మభవు నీశ్వరు నే శరణంబు వేడెదక ॥7

కం॥ కలఁడందురు దీనులయెడఁ

గలఁడందురు పరమయోగిగణమూలపాలం

గలఁడందు రన్నిదిశలను,

గలఁడు కలండనెడు వాఁడు గలఁడో లేఁడో॥

8

నీ॥ కలుగఁడే నాపాలికలిమిసందేహింతుఁ

గలిమిలేములు లేక కలుగువాఁడు

నాకడ్డపడరాఁడె నలినసాధువులచేఁ

బడిన సాధులకడ్డపడెనువాఁడు

చూడఁడే నాపాటుఁజూపులఁ జూడక

చూచువారలఁ గృపఁజూచువాఁడు

లీలతో నామొత్తాలింపఁడే మొఱిగుల

మొఱిలెఱుగుచు దన్ను మొఱిగువాఁడు

తే॥ అఖిలరూపముల్ దనరూపమైనవాఁడు

ఆదిమధ్యాంతములులేక యడరువాఁడు

భక్తజనముల దీనుల పాలివాఁడు

విసఁడెచూడఁడె తలఁపఁడే వేగరాఁడె॥

9

కా॥ లా పైక్కింతయులేదు దైర్యమువిలోలంబయ్యెఁ

బ్రాణంబులు॥

తావుల్ దప్పెను మూర్ఖవచ్చెఁ దనువుఁ డస్సెన్
 శ్రమంబయ్యెడిన్
 నీవే తప్ప నితఃపరింబెఱుంగమన్నింపందగున్ దీనునిఁ
 రావే యీశ్వర కావవే వరద సంరక్షింపు భద్రాత్మకా॥10

ఉ॥ ఓ కమలాప్త యోవరద యోప్రతిపక్షవిపక్షదూర కు
 య్యో కవియోగివంద్య సుగుణోత్తమ యోశరణాగతామరా
 నోకవా యో మునిశ్వరమనోహర యోవిమలప్రభావరా
 వేకరుణింపవే తలఁపవే శరణార్థినినన్నుఁ గావవే॥ 11

చ॥ హరిఁపరమాత్మ కేశవచరాచర భూతశరీరధారివై
 బరఁగుచువీపు నిట్టులుగఁ బ్రాణనిరోధ మెరుంగమెందు ముం
 దిరవుగ దేవదేవ జగదీశ్వర సర్వశరణ్య నీపదాం
 బురుహము లర్థిమై శరణువొందెద మార్తిహరించికావవే॥

కం॥ నీయంద సంభవించును
 నీయందవసించియుండు నిఖిలజగములున్
 నీయందలయముఁ బొందును
 నీయుదరము సర్వభూత నిలయము గుద్రా॥ 13

శం॥ మ్రింగెడువాఁడు విభుండని
 మ్రింగెడిదియు గరళమనియు మేలని ప్రజకున్
 మ్రింగుమనె సర్వమంగళ
 మంగళసూక్తింబునెంత మడినమ్మినదో॥ 14

సీ॥ నీవపావకుండవు నీవసూర్యుండవు
 నీవచంద్రుండవు నీవజలము

నీవనేలయు నింగి నీవసమీగఁబు
 నీవభూతేంద్రియనికరమీవ
 నీవబ్రహ్మంబును నీవసత్యంబును
 నీవయజ్ఞంబును నీవఫలము
 నీవలోకేశులు నీవసర్వాత్మయు
 నీవకాలంబును నీవజగము

తే॥ నీవుబహుయజ్ఞ భోజివి నీవసత్య
 మూల తేజంబు నీకునే మొక్కువాడ
 నీరజాక్షుడు చాలమన్నించునట్టి
 శస్త్రముఖ్యమకావవే చాలుముని॥

15

ఁచిరకారియను ముని కుమారుని చరిత్రము. ఁ

క॥ అతఁడు చిరకాలనువిచా

రితంబుగాఁజేసి యాచరించుంగురుభూ

పతివర్య యెద్దియును నది

గతముగఁ జిరకారినామకంబునఁ బరగున్॥

16

సీ॥ వినుమొక్క కారణంబున ముని పత్ని పైఁ

గోపించి చంపనక్కొడుకుఁ బనిచి

యెటయేని వెడలిపోవుటయును బనులెల్లఁ

జిరవిచారముతోడఁ జేయుఁగాన

యచ్చిరకారి యిట్లుని విచారించె జ

నకుపంపునేత మానంగరాదు

తల్లిజంపుటయును దగదు తండ్రిదలంపు

దప్పింతుఁగాకని తలఁతునేని

తే॥ గల్మషంబందుదాని సత్కర్మవిదులు
మాశ్వురక్షగర్తవ్యమెమ్మాడ్కినైనఁ
బుల్బభావమస్వాతంత్ర్యమునకు నెలవు
పాపమడఁగింప నెవ్వలనోపునొక్కొ॥

17

కం॥ జననీనధంబునేసిన

ననుమానమె నరకమగుటయని యుడిగితిఁబో

జనకావమాన మొనరిం

చినవానికి నరకమున వసింపఁగవలదే॥

18

తే॥ తల్లిభక్తికబీజంబు తండ్రివెట్టు
వంశధరణార్థముగ నిదివారిభంగి
యేనుబాత్తులవాడ నన్యుఁపురకును
వీరలందిప్పుడెవ్వరి విడుచునాడ॥

19

ప॥ అని విచారించి తలంచుకొని॥

20

కం॥ జనకుడయేనె జన్మిం

చినవాడను జనకుపంపునేసినఁ బాయుం

దనయుని పాపములసియును

వినియుండుదుఁ దలఁపులింక వేయునునేలా॥

21

కం॥ జనకుడు దపమునుధర్మం

బునువిద్యయుఁ బరమదైవమునుగావున నా

తనికీ బ్రయంబగుపని సే

సిన దేవతలెల్లఁ బ్రీతిఁజెంచుటగల్గున్॥

22

చ॥ అని వితర్కించియుఁ దల్లితెఱంగుఁడలంచి॥

23

చ॥ కరచరణాది సంఘటిత కాయము సంజననంబువహ్నిపు
ట్టరణికిబోలఁ దల్లిదెసనైనది గాదొకొయట్లుఁగాకదు
ర్భరమగు గర్భభేదమును బట్టికినై నిజదేహచింతపై
భరమొకయింతలేకపడుచాటులునక్కట యెక్కుఁడితకున్॥

ఆ॥ వచ్చిపోయి చూచునాఁడు గా కిడుమలఁ

బడునెత్లివ్రాలఁ బట్టితోడఁ

దండి చెప్పనిట్లు ధర్మశాస్త్రంబులు

నంబ గౌరవమున నధికయగుట॥

25

ఆ॥ బాలుఁడైన గొడుగు పోధుఁడైనను వృద్ధు

డైననుక్క విధమయర్చిలియును

నరయుభరముఁ దల్లికాపదార్థంబుజ

గంబుకలిమికెల్లఁ గారణంబు॥

26

ఆ॥ తుదోజంతువులకు గురులకునెమ్మొయిఁ

దలఁపనుక్క రూపతల్లివలయు

నూఱడిల్లఁగలదె యొండుసోటుఁ నువ

స్తువునివాసమైనచోటఁగాక॥

27

కం॥ అప్పుడయసమర్థుండగు

నప్పుడ దుఃఖయగు శూన్యమైతోఁచుజగం

బప్పుడ మాతృవియోగం

బెప్పుడువాటిల్లె శపుడయెంతయుఁదూలున్ |

28

కం! కలవాఁడు లేనివాఁడు స

బలుఁడబలుఁడు మూఢబుద్ధి ప్రాఢుండనఁగా

వలదెవ్వరికైన జనని

కలిమియయత్యంత సౌఖ్యకరమైయుండున్ |

29

తే! ఇట్టిజనని వధించుట యెల్లభంగి

నధికపాపేపయోరాశియంచుముంచు

దీని నెఱుంగఁడపనులవాఁడైన వధకు

నలతెంపువాటిలుఁ జేతులెట్టులాడు |

30

న|| అని యిట్లు పెక్కుభంగుల నూహించుచు జిరకా
రియగుట సతండు శీఘ్రకారిగాక యుండం దడ వెంతయేనియుం
గలిగె నంతకుం దదీయజనకుండు |

31

కం! వెడపనికి నాలిఁ జంపం

గొడుకుఁ బనిచినచ్చివాఁడ గ్రూరత్వమునం

గడవంబడునొకొ పనియని

కడువెసఁజనుదెంచె నశ్రుకణములు దొరగన్ |

32

న|| అట్లు సనుదెంచు నప్పుడు |

33

కం! చిరకారియెట్లునుం దన

చిరకారిఁ జూపుఁగాక శీఘ్రపుఁజేతక

దురటిల్లఁ జేయునేనను

వెరవరివాఁడిట్టిపనికి వేగిరపడునే |

34

ప. అనిపుత్రునుద్దేశించి,

35

చ॥ చిరముగ గర్భవాసమునఁజెందితిపుత్రచిరంబుగాఁగ ని.
న్నరసెఁగదయ్య తల్లియనయంబును నేఁబనుపంగఁబూని
యుం

జరమగునట్టి యితైఱుగుసేతదలంచితియేని సత్కృపా
పరచిరకారినాఁబరఁగుభాసితనామము సార్థకంబగున్॥ 36

ఆ॥ నాకు నాతపంబునకు నిందరాకుండ
దురితభయము నిన్నుఁ బొరయకుండ
నెమ్మిజేసితిన్న నీచిరకారిత
సకలభూతములును సంస్తుతింప॥

37

ప॥ అనుచుం జనుదెంచి నివాసంబు ప్రవేశించినంగని
చిరకారి నిజకరంబుననున్న వధసాధనంబు దీగ్గవిడచి యగ్గతమ
వంశవద్యుచరణంబులు శిరంబుసోఁకఁబ్రణామంబు సేసెం బత్ని
యుంజాఁగి మొక్కె నయ్యిరువుర నెత్తి శోకబాష్పంబు లానం
దాశ్రువులుగా నమ్మునివరుండు దనయుని గాఢాలింగనంబును
మూర్ఛఘాటంబునుం జేసి దీవనలం బొగడ్డలనభినందించి
దానును వారును సుఖాసీనులై యుండి యిట్లనియె. 38

క॥ కార్యవిచారము చిరముగ

ధైర్యముతో నడపవలయుఁ దత్తత్క్రియలం

దాద్యుఁ డనాద్యుఁడు వీడని

యాద్యులు సేయుదురు నిశ్చయమును జరముగన్॥

39

క॥ మిత్రత్వము శత్రుత్వముఁ

శాస్త్రతయ నపాత్రతయను బరికించు సుచా
రిత్రుఁడు చిరతరగణవా

సూత్రితముగ దాననెల్ల శుభములునొందున్ | 40

వ! అనినిర్దేశించె నట్లాచిరకారి చిరకారిత్వంబు సఫ
లత్వంబునొంది వినుతింబొందె. 41

• భీష్ముఁడు ధర్మజునకు దీర్ఘ దర్శి మొదలగు మత్స్యముల
తెఱంగడిఁ గించుట. •

వ! దీర్ఘ దర్శియుఁ బ్రాప్తకాలజ్ఞుఁడును దీర్ఘ సూత్రం
డును నశుమత్స్యంబులు మూడుజలచరబహుళంబగు నొక్క
యేటిమడుపునఁ దమలోనం బొందుగలిగియుండునవి వేసవి
సాచ్చిన దీర్ఘ దర్శిదక్కటి రెంటినింగూడఁ బిలిచి | 42
క! మడువింకఁగ బాతెను నీ

రెడతెవ్విన నొండ సోటికేఁగఁగరా దె

పూడు నింకని నీళ్ళులుగల

మడుపునకుం బోవవలదె మనకీట్టియెడన్ | 43

తే! అనిన ప్రాప్తకాలజ్ఞుఁడిట్లనియెనేది,

ప్రాప్తమయ్యె నక్కార్యంబు భంగి నెఱిఁగి

యప్పటికిఁదగునట్లు సేయంగవలయు

మానితో పాయవృత్తి నే మఱుటలేక | 44

వ! అనిన నయ్యగు దెఱంగులపలుకులు విని దీర్ఘ
సూత్రుండ్రిట్లనియె. 45

క! ఇడనిధిచందంబున ని

మృదువొప్పఁగ నిప్పుడేమిమాడెనె యిట్టె

నడిచిపడ రిత్త నెవ్వగ

లుడుగుడు మఱిచూచుకొంద మొయ్యనతఱిశోన్. 46

క॥ అనుటయు నిడికర్జముగా

దనిపల్కును దీర్ఘదర్శియంబుసోనో

జనితాభయమగుపథమునఁ

జనిచొచ్చెంబెత్తమడుపునమ్మదలీలన్. 47

ప. తక్కినరెండును నందనిలిచెనిట్లు నిలిచినయమ్మత్స్య
ద్వయంబునకు భయంబు జనియింపం గతిపయదివసంబులకు.

క॥ పాతెడు నీరెడత్రేవ్వఁగఁ

దాఱబెడిదమైనయెండ దనుకఁగ నిపురం

బాతె మడువంతవేడుక

కాటులుజాలరులు సాచ్చిక్రిందుకొనంగన్. 49

క॥ వెరవుననూతలనెత్తెలఁ

గరములమత్స్యములఁబట్టి కడుసంతసముం

బారయుచుద్రాళ్లంగ్రువ్వఁగఁ

గరమాహించి మదిఁబ్రాప్తకాలజ్ఞఁడనున్. 50

క॥ ఇందొకత్రాడుగఱచి యే

నొందంగాఁ గ్రుచ్చినట్లయుండెద వీరీ

క్రందుకొనుటమానంగ న

మందత సదియెడలవిడిచి మడుపుదఱిసెదన్. 51

క॥ అనియొకగుదివీరినడుమ

నెవయంగా దూఱికఱచి యిరుదొడలఁద్రా

ఊనరంగబట్టుకొనికు

చ్చినచందమునోప మూర్ఖజెందినభంగిన్ ॥ 52

ప॥ ఉన్నంతవేటదీటి యగుదిగలయతండు ॥ 53

క॥ తెలిసిటరొంపివవం

దొలుచు నెడంద్రాడువిడిచి దురితంబునకుం

దొలఁగిపొరదప్పియంచొక

జలచరమున్న యెడకేగె సంభ్రాంతగతిన్ ॥ 54

క॥ ముట్టబడిదీర్ఘసూత్రం

డిట్టట్టరుగఁగ నుపాయమేదియొకనిచే

బట్టవడెదనదుడెందము

పట్టుగదలజనితవికల భావేంద్రియఁడై ॥ 55

క॥ వినునాదవ్యలఁగార్యము

గనికొనివలయుపని మున్న కావింపఁగనే

రనిజడుడు దీర్ఘసూత్రం

డను నమ్మత్య్యంబుభంగి నాపదనొందున్ ॥ 56

తే॥ అప్పటికిఁదోచినట్టులు దప్పకుండ

ననువుతోధృతిగల్గి కార్యంబునడపు

నతఁడు ప్రాప్తకాలజ్ఞాఘ్ననట్లపోలె

బరమసంగయమయ్యెడు బ్రదుకుగాంచు ॥ 57

క॥ ధుర్యతననాగతములగు

కార్యములూహించి పనితగంజేయనయా

చార్యుడు సౌఖ్యముఁబొరయును

నార్యస్థితి దీర్ఘదర్శియనుమీనుక్రియన్ ॥ 58

ఓం

శ్రీమత్పర దేవాలయై నమః.

శ్రీ సీతపద్యరత్నావళి

(రెండవ భాగము)

• భీష్ముడు ధర్మజనకు పవనశాల్మలీతరు సంవాదంబునెప్పుట •

సీ॥ అనివినతుండగు నాధర్మసుతునకు

ముదమునఁజెప్పి భీష్ముండు మఱియు

నిట్లనునిదియొక్క యితఃసమధిప యా .

కర్ణింపు హిమవన్నగంబునందు

గలదొక్కబూరువు గడుఁ బెద్దకాలంబు

ముదురు శౌభాశోభిమూలదృఢము

నారదమునియొక్కనాఁ డత్తగుప్తపాంతః

జనిచనివేడ్కనిట్లనియె నెమ్మి

తే॥ బూరువా యంతఃపత్రపును బొడవుగల్గి

నీవుమృగపక్షిసంశ్లేయణీయమగుచు

నునికిగని ప్రీతినడిగెద ననిలుచేతః

బదునొకప్పుడు తరులు నీపడమియెట్లు॥

కం॥ పవనునకును నీకును బాం

ధనముగలదొ యతఁడు నిన్నుదయ రక్షింప

సవినయవృత్తిని బ్రదికితొ

చెవులకు నింపెనెగ నిజము సెప్పుమునాకు॥

2

కా॥ అనినవిని బూరువిట్లను

ననినవి బల మస్మదీయమైనబలముతో

నెనగా దేర్పడ విను పదు

నినిమిదియగు సంశయమునకు నెనద యరయగన్॥

3

ప॥ అని పలుకుటయు నమ్ముసిందుడు॥

4

ఆ॥ అమ్మచెల్ల యిట్టులనకుము కొండలు

లోనుగాగఁ బవనుచేనపాస్త

మహిమగలుగు తెలుగు మాభూతములచేప్పే

తములు పాయువశగతములుగావె॥

5

కం॥ అచటయుఁ బెలుచనియెలుగున

ఘనమూల ప్రిబలశాఖకాదుర్జయన

న్నునుదాకిన నతనిప్రభం

జరుడను నామంబునకు నసత్యతవచ్చున్॥

6

ప॥ అని గర్వంపుమాటలాడిన యాశాల్మలిం జూచి

సురముని ప్రసరుండు॥

7

చ॥ మఱువకయుండు నీబిరుదుమాటలు నీవిటులుంటమాటతుం

డెఱిగెడు నెట్లునంచు వెసనేగి సమస్తముఁడెప్పునాతఁడే

డెఱజనుదెంచి నీవట కడింది మగండవు నిన్నుదాకినం

డెఱుతటేపేరు బూరుగ నశించితిగాకిట పల్కు లేకిన్॥ 8

మ॥ అనికోపంబున బల్క నప్పవనుతో నాభూరుహంబింతపె
ల్చిన నీవాడెడునంత తక్కువనె బేలా లోకసామాన్యవృ
క్షునికాయంబును నన్నునొక్కటిగ నిచ్చుంజూచితేయన్న న
ల్లినవైష్ణవగ నాసమీరణుడుపేలాస్ఫూరుడై
యిట్లనుకొ॥ 9

కం॥ ఒకనాఁ డజుండు నీ నీ
డకు డబ్బాటరుగుదెంచుటయునమ్మేలా
త్తుకువేగై మన్నించిన
మెకమెకపడితిట్ల పలుకుమీతగరేపున్॥ 10

వ॥ అనిపలికి బలుమొగంబుతోడం బోయిన నబ్బూరు
వుదలంకి॥ 11

చ॥ మనుగడదప్ప నొక్కొ మునిమాటలుగై కొననైతి నాబలం
బనసదియెంత యుగ్రతమహాబలురాకకు నోర్వజాలనా
తనినొక భంగిగెల్తునని తాదలపోసిహరించె నాకులుం
గొనలును జొంపముల్ నిడుదకొమ్మలు రేయగుడుక
రయంబునకొ॥ 12

వ॥ అట్లు తన్నుంచాన విటుచుకొని యున్నంత వేగు
టయు॥ 13

చ॥ ప్రతిసకు నీదుగాభయదభంగిఁ బ్రభంజనుడేగు దెంచియా
క్షితిరుహముంగనుంగొని యిసీ యివినాపని నీవచేసితి
ధృతిమతిసంతసింపుమిట తేజముఁబొందుము నీదుబాంధవ
పతనికి నివ్విధంబు సదుపాయము మేలెఱిగింపు
పెంపునకొ॥ 14

వ. అని యల్లాసంబాడి సముల్లసద్గతి నాసహగతిసని
యెనట్లు శాల్మలిపవనుచేత భంగంబునొందివంగుందెబ్బిబు
నితోడ దుర్బలుండు దొడరి మత్సరగ్రస్తుండయిన నపాస్తవి
భవుండగువనితెల్పు నప్పవనశాల్మలీ సంవాదంబు పుణ్యప్ర
దంబయిన యుపాఖ్యానంబు.

15

సీ॥ పశ్చిమనాభాయ సశ్చర్వణాయ శాంతాయ
విశ్వప్రబోధాయ భూత
సూక్ష్మేంద్రియాత్మనేసూక్ష్మాయ వాసు
దేనాయ పూర్ణాయపుణ్యాయ నిర్వి
కారాయ కర్మవిస్తారకాయ క్షేత్రపాలాయ
త్రైలోక్యపాలకాయ
సోమరూపాయ శేజోబలాధ్యాయ
స్వయంజ్యోతిషే మరంతాయ కర్మ
శే॥ సాధనాయపురాపురుషాయ యజ్ఞ
శేతశేజీవత్పప్తాయ పృథ్వీరూప
కాయ లోకాయ నభశేస్తకాయ విశ్వ
యోనయోనిష్టవే జిష్టవేనమోస్తు.

10725

